

ezen értékek jövőjét tekintve, hogy a Maros Művészegyüttes - felhasználva az elérhető forrásokat- az elmúlt évben be tanulta, és repertoárjában azóta is szerepelteti a kibédi táncokat (mellékelt kép).

1908-ban Kárpátalján is folytat gyűjtőmunkát. Seprődi fontosnak tartotta a szomszéd- és keleti rokon népek zenéjének vizsgálatát, a kölcsönhatások tanulmányozását is. Teljes népzene gyűjtői munkásságának eredménye: 279 szöveggel énekelt magyar dallam és 44 hangszerelem előadott (nagyreszt kibédi) táncdallam. Legértékesebb része 1897-1911 között született, és Kibédre való. 1908-ban jelent meg az Ethnographia (folyóirat) hasábjain a Marosszéki dalok, mely szintén kibédi forrásokból született. Zenetörténeksként jelentős az 1909-ben megjelent Kájoni kódexről írt tanulmánya. 1914-ben jelent meg az Erdélyi Irodalmi Társaság kiadásában Eredeti székely dalok című gyűjteménye, mely 54 férfikarra alkalmazott művet tartalmaz. 1913. április 13-án kelt előszavában bukkantam rá idevonatkozó értékes vallomásra: „Ezek a dalok tehát nem átdolgozások, hanem egyszerű átírások férfikarra...gyűjteményemből nem azokat válogattam ki, amelyek tán legérdekesebbek, hanem amelyek férfikarra való átírára legalkalmasabbak s így szélesebb körben való elterjedésre leginkább számíthatnak. Hiszem azonban, hogy a tudomány is hasznát veszi a közölt adalékoknak, mivel az egyes daloknak szövegén és dallamán semmi önkényes változtatást nem tettem, hanem meghagytam azokat eredeti formájukban és szerkezetükben. Meg vagyok győződve, hogy ezek a dalok, így is, a mint vannak, kellőleg igazolják a hozzájuk fűződő várakozást. A magyar, illetve a székely nép költői tehetségének ereje és

gazdagsága már régóta ismeretes úgy az irodalom, mint a nagyközönség előtt. Az a hitem, hogy ezt a régi jó hírnevet a most közölt költői és zenei adalékok csak gyarapítani fogják.”

Gyűjteményének több száz darabja kéziratban maradt. Befejezetlenül maradt a Magyar nép dalai és dallamai (1911) tanulmányosorozata is. 1917–1918-ban készült el fia, ifjú Seprődi János Katonadalok című gyűjteménye, sajnos ez is kéziratban maradt. A feldolgozott és kéziratban maradt művek, tanulmányok jegyzéke terebélyes.

Munkássága elismeréseként számtalan fontos tudományos és művelődési társaság tagjává választotta. Élvezte a Magyar Tudományos Akadémia bizalmát, segédtitkára volt az Erdélyi Irodalmi Társaságnak, a Kolozsvári Dalkör és Zenekonzervatórium választmányi tagja volt. Az Erdélyi Múzeum Egyesület bölcsészeti szakosztálya titkárává választotta. Számos folyóiratnak munkatársa. Betegen is dolgozott, 1923. március 6-án bekövetkezett haláláig. Mindössze 48 éves volt, ebből több mint 28 évet szolgálta nemzetét. Fontos volt számára a magyar, a székely zenei népi kulturális értékek őrzése, átadása.

Egyesületünk is ezen az úton halad, és ezért fontos számunkra emlékének, szellemiségének ápolása.

Kolozsváron, a Házsongárdi temetőben helyezték örök nyugalomra, de sírját a temetői gondnokság megsemmisítette. Ennek ellensúlyozására egyesületünk, a Kibédi Seprődi János Művelődési Egyesület kegyeleti helyet hozott létre Kibédén a református templom udvarán, ahol kopjafa (Péterfi György munkája) őrzi Seprődi és felesége, Felméri Katalin emlékét. Szintén az egyesület állított a falu köz-

pontjába mellszobrot a zenetudós emlékére (Deák Árpád alkotása), és emléktáblát helyeztet a Seprődi házra. Az egyesület által létrehozott és működtetett Múzeumban emlékszoba található Seprődi János és Madaras Gábor tiszteletére, ahol munkásságukat ismertető anyagok állnak a látogatók rendelkezésére. Minden évben megszervezett hagyományörző táborunkban résztvevő fiatalokkal, gyermekekkel emlékezzünk falunk jeles személyiségeire - köztük Seprődi Jánosra is - és a népdal-tanításhoz mindig gyűjtéseiből merítünk. A fentemlített Seprődi gyűjtésekből kiválasztottam egy népdalt, mely címében összetéveszthetetlenül hordozza a kibédi eredetűre vonatkozó jegyet.

Olvasóinkkal e mellett megosztok egy érdekes balladát is, melyre kutatásaim során bukkantam a mek.oszk.hu honlapon /gyűjtötte Domokos Pál Péter (1901-1992) néprajzkutató tanár, megjelent a Moldvai magyarság több kiadást megért könyvében/.

U.i. Seprődi János értékműző munkásságának hatása eredményesen köszön vissza később lányra, Seprődi Kiss Anna és unokájára, Seprődi Kiss Attila közösséget szolgáló elhivatottságában. Róluk egy későbbi írásomban emlékezek.

Borbély Emma, a Kibédi Seprődi János Művelődési Egyesület elnöke, 2022 szeptemberében.

Adatforrások az írásban említettek mellett: Szellemi örökségünk Kibéd 1499-1999/Borbély E.; az egyesület tevékenységi beszámolója; Facebook.

Seprődi Borbára: **AZ ELADOTT LÁNY**

Úgy sír, úgy kesereg Seprődi Borbára
Kerek udvarába, pilota ágyába
Ablakba varr vala Seprődi Borbára,
Ő es varrja vala az ő gyászruváját.

Varrást varrja vala fekete selyemmel
Hímzést hímzi vala sűrű könnyeivel.
- Mit sírsz, mit keseregsz, Seprődi Borbára?
- Hogyne sírnék, hogyne,
s hogyne keseregnék:

Odaadott apám bé Lengyelországba,
Bé Lengyelországba, nagy lengyel királynak.
Nem is ő magának: feltartott fiának,
Nem is ő magának: feltartott fiának!...

Úgy jönnek, úgy jönnek hat lóval s hintóval,
Hatvan katonával s egy rongyos szolgálval.
Még a dobokat es mind táncra veretik,
S még a lovakat es mind táncra léptetik.

S ők es csak érenek Seprődi Jánoshoz,
Seprődi Jánosnak kötött kapujához.
- Hallod-e, hallod-e, Seprődi János úr!
Add ki szép lányodat, Seprődi Borbárát!

- Nem adom én nektek, Seprődi Borbárát!
Az apám házánál nagyobb urak jártak,
Azkot sem uraltam s tüktök sem urallak!
Azkot sem uraltam s tüktök sem urallak!
- Hallod-e, hallod-e, Seprődi János úr!
Add ki szép lányodat, Seprődi Borbárát!
Ha nem adod, bizony mink es reád vessük
Bizony reád vessük a császár adóját!...

Ej, ki kelle adja, nem vala mit csányjon,
Nem vala mit csányjon Seprődi János úr.
Úgy viszik, úgy viszik Seprődi Borbárát,
Seprődi Borbárát, hat lóval, hintóval.

Hat lóval, hintóval, hatvan katonával,
Hatvan katonával s egy rongyos szolgálval,
Még a dobokat is mind táncra veretik,
Még a lovakat is mind táncra léptetik.
(Domokos Pál Péter: Moldvai magyarság 1941/24 sz.)

A GERGELYFI UTCZA

A gergelyfi utcza nagyon sáros,
Nékem azon járni nem tanácsos:
Mé' megfognak engemet,
megkötik a kezemet
A zsandárok.

Zsandár uram, kérem, meghallgatni,
Hogyha tudnék szépen könyörögni:
Engedje el a karom,
A babámat akarom
Megölelni.
(Seprődi János: Eredeti székely dalok/52 sz.)

„ÚGY LESZ AZ ÉLETED ÖRVENDEZŐ, HA SZÍVEDBEN OTT VAN A NAGY RENDEZŐ” VGYBH 2022

Augusztus 22-26 között gyerekricsajtól volt hangos a református parókia udvara, hiszen idén is rendezésre került a Vakációs Gyerekbibliahét.

Isten a nagy Rendező, aki az emberi életet, sorsokat irányítja és aki rendet tesz életünk minden területén.

Ez volt az öt napos rendezvénysorozat központi témája, amit történetekkel, aranymondásokkal és énekekkel díszítve igyekeztünk átadni a gyerekeknek.

Hatalmas öröm volt számunkra, hogy idén 64-75 falunkbeli és környékbeli gyerek érdeklődését keltette fel a bibliahét, akik minden nap nagy lelkesedéssel voltak jelen.

A tevékenység minden reggel imával kezdődött, majd következett az éneklés, a kerettörténet, a bibliai történet, az aranymondás, kézimunka, ezután egy kis játék és újra éneklés. A nap sütiéssel zárult, amikor a gyerekek elfogyaszthatták a szülők, nagyszülők által készített finomságokat, amelyeket ezúton is hálással köszönünk!

Ebben az évben Rebeka, Izsák, Ézsau és Jákob történetébe nyerhettek betekintést a jelenlévők, amelyet a segítők színjáték segítségével tettek érdekessé és érthetővé.

Kiemelendő a segítők mindennapos munkája, akik nagy számban vettek részt ezen a héten (kátésok és ifisek egyaránt) és fáradhatatlanul végezték feladataikat. Ugyanakkor, ne felejtjük el, hogy Prázsmári Krisztina kántornő és Sipos-Vizaknai Balázs lelkipásztor vezetése nélkül nem valósulhatott volna meg e mozgalmas, eseményekkel teli rendezvény.

A bibliahét zárásaként szombaton tántumvásárra került sor, majd szeptember 4-én a gyülekezet számára is bemutatásra kerültek a táborban tanultak.

Végezetül kívánom, hogy mindenki engedje be szívébe a Nagy Rendezőt, ahogyan ezek a gyerekek is tették egész héten, hogy életünk örvendező lehessen! Hiszen, ahogy fő aranymondásunk is tanította:

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az Úr -: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” (Jer 29,11)

Korondi Zsófia -Tünde